

Menu

De bijzondere glorie van Sri Navadvipa Dhama

15 maart 2022

śrī śrī guru gaurāṅgau jayataḥ!

Bhakti Lezingen

www.purebhakti.com/teachers/bhakti-discourses/

24-discourses-2005/440-the-special-glories-of-sri-navadvipa-dhama

Publicatie 21 maart 2005, Laatst bijgewerkt 14 maart 2022

Sri Devananda Gaudiya Matha, Koladvipa, Navadvipa, 21 maart 2005

nitya-līlā praviṣṭa om viṣṇupāda

Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Nārāyaṇa Gosvāmī Mahārāja

De bijzondere glorie van Sri Navadvipa Dhama

Copyright © Śrīmad Sakha-dāsa & Kṛpā-karṇya-dāsa, CC BY ND

Allereerst bied ik miljoenen eerbetuigingen aan de lotusvoeten van mijn meest vererenswaardige Gurupada-padma, nitya-līlā praviṣṭa om viṣṇupada Sri Śrīmad Bhakti Prajñāna Kesava Gosvāmī Mahārāja. Dan mijn sikṣa-gurus, nitya-līlā praviṣṭa om viṣṇupada Sri Śrīmad Bhaktivedānta Svāmī Mahārāja, aan Śrīlā Bhaktivedānta Vāmana Gosvāmī Mahārāja en Śrīlā Bhaktivedānta Trivikrama Mahārāja. Ik bied miljoenen eerbetuigingen aan hun lotusvoeten. Ik bied ook gepast respect aan mijn godbroeders en aan alle tridandipad sannyasis, Vaisnava's en Vaisnavi's.

We zijn vandaag zeer fortuinlijk. We zijn bij elkaar gekomen in Navadvipa-dhama. Deze dhama (woonplaats van Bhagavan gemanifesteerd in deze wereld) is buitengewoon opmerkelijk, maar niet iedereen kan zijn glorie bevatten. Mijn Gurudeva heeft de wens van Śrīlā Prabhupada

Sarasvati Thakura ingewilligd door deze Devananda Gaudiya Matha te vestigen met negen torenspitsen en het Godsbeeld van Koladeva (Varahadeva). Deze bevindt zich op precies dezelfde plek, waar de smarta-brahmanas - die tegenstanders waren van Srila Prabhupada - hun hoofdkwartier hadden gevestigd.

Srila Prabodananda Sarasvati openbaart het geheim van Navadvipa-dhama in zijn *Navadvipa Satakam* (78),

aradhitam nava-vanam vraja-kananam te / naradhitam nava-vanam vraja eva dure

aradhito dvija-suto vraja-nagaras te / naradhito dvija-suto na taveha krsnah

["Als je de negen eilanden van Navadvipa eer betoont, vereert je in feite Vrndavana en kun je gemakkelijk toegang krijgen tot die vertrouwelijke plaats. Als je Navadvipa-dhama niet eert en daar niet jouw toevlucht neemt, is Vrndavana ver van jou verwijderd. Als iemand dvija-suta (Sri Caitanya Mahaprabhu) vereert, de zoon van de brahmana Jagannatha Misra, krijgt die persoon vraja-nagara Sri Krsna in Vrndavana. Als je Sri Caitanya Mahaprabhu, die in feite Krsna Zelf is, in Navadvipa vereert, voer je complete verering uit van Krsna. Het vereren van Sacinandana Gaurahari in Navadvipa is even goed als het vereren van Krsna in Vrndavana. Als je dvija-suta Gaurahari niet vereert, is Sri Krsna ver verwijderd."]

Navadvipa-dhama is vooral opmerkelijk vanwege de samenloop van vijf rivieren - Panca-veni. Als je in Panca-veni duikt, kom je uit aan de oppervlakte van de Yamuna Rivier bij Kesi Ghata in Vrndavana. Gaurangera sangi gane, nitya-siddhe kori mane, se jaya vrajendra-suta pasa - en als je weet, dat de metgezellen van Mahaprabhu eeuwig volmaakt zijn, krijg je de lotusvoeten van Vrajendra-nandana Syamasundara.

Ook al is Navadvipa-dhama niet-verschillend van Vrndavana, heeft het toch een bijzonderheid,

'krsna-nama' kare aparadhera vicara / krsna balile aparadhira na haya vikara

Caitanya-caritamrta (Adi-lila 8.24)

"Als je krsna-nama chant en op hetzelfde moment de tien overtredingen begaat, ervaar je geen smeltend hart en komen er geen tranen in jouw ogen."

gaura-nityanande nahi esaba vicara / nama laite prema dena, vahe asrudhara

Caitanya-caritamrta (Adi-lila 8.31)

Gaura-nityananda-nama echter neemt geen aanstoot aan overtredingen. Degene die Hun namen chant, ervaart dat zijn hart smelt en dat er tranen uit zijn ogen vloeien. Gaura-nama schenkt dus meer genade dan krsna-nama. Gaura-dhama is om dezelfde reden dan ook genadevoller dan Krsna-dhama, Vrndavana. Koning Indra, die een zware overtreding tegen Sri Krsna had begaan, kwam met Surabhi naar Navadvipa en daar vergaf Mahaprabhu zijn overtreding volkomen. Indra had Sri Krsna in Vrndavana eerder benaderd, maar hij moest hier naartoe komen om er helemaal van verlicht te worden.

Je kunt denken, dat je alles over Navadvipa-dhama al weet en dat je er verder niets over hoeft te weten. Denk dit niet, alsjeblieft. Zijn glorie gaat zeer diep. Om de geheimen van deze dhama binnen te gaan moeten we al zijn uiteenlopende aspecten bespreken. We bidden ook aan Navadvipa-dhama om aan ons zijn diepgaande glorieën te openbaren.

Ons doel is niet Krsna. Ons doel bestaat uit liefde voor Krsna en dienstverlening aan Hem. Als je geen liefde hebt voor de lotusvoeten van Sri Krsna, kun je Hem geen dienst verlenen. Kamsa en Jarasandha hielden zich beiden op met Krsna, maar ze hadden geen liefde en genegenheid voor Hem. Ze konden daarom de zegen van dienstverlening niet ervaren. Dus ons doel is krsna-prema.

Krsna is de belichaming van alle rasas - Hij is akhila-rasamrta-sindhu. Toch had Hij drie wensen, die Hij niet kon vervullen. Om ze tot vervulling te brengen moest Hij de gevoelens en de lichaamskleur van Srimati Radhika overnemen en in Navadvipa-dhama verschijnen.

Wie is Mahaprabhu? Hij is in feite Sri Krsna, maar Hij is zeer mooi gedecoreerd met de gevoelens en de lichaamskleur van Radhika. Dit is Sacinandana Gaurahari. Dit is de reden, waarom Hij goudkleurig is - Hij heeft Haar bhava en kanti (lichaamskleur) overgenomen.

Er is een zekere overweging om deze zeer zeldzame prema te kennen. Deze heeft twee aspecten, sambhoga (ontmoeting) en vipralambha (scheiding). Als je beide soorten prema niet begrijpt, kun je Sri Caitanya Mahaprabhu en Navadvipa niet kennen. Ontmoeting en scheiding worden verder onderverdeeld in miljoenen aspecten, maar vier ervan zijn de belangrijkste. Er zijn vier soorten sambhoga: sanksipta (korte ontmoeting), sankirna (vernauwde ontmoeting), sampanna (geslaagde ontmoeting) - ook sampurna (compleet) genoemd - en samrddhiman (volkomen opbloeiende ontmoeting). Deze vier soorten ontmoeting zijn afhankelijk van vier soorten scheiding - purva raga, mana, kincid dura pravasa en sudura pravasa.

Sanksipta-sambhoga (korte ontmoeting) heeft alleen plaats na purva-raga. Purva-raga is afgescheidenheid, die wordt ervaren, voordat de eerste ontmoeting plaats

heeft. De tweede soort scheiding heet mana, afgescheidenheid vanwege een gedeprimeerde of tegendraadse bui. De ontmoeting na mana wordt sankirna sambhoga (vernauwde ontmoeting) genoemd. Deze ontmoeting is enigszins vernauwd, want de heldin, die haar woede heeft opgegeven, is blij om haar minnaar te zien, maar ze kan zich nog herinneren, dat hij iemand anders had ontmoet. De volgende is sampanna-sambhoga (geslaagde ontmoeting). Deze heeft plaats na kincid dura pravasa, scheiding op korte afstand. Een voorbeeld van sampanna-sambhoga is Krsna, die de gopis ontmoet, nadat Hij terugkeert van het hoeden van de koeien, of Krsna, die aan de gopis verschijnt, nadat ze Gopi-gita hadden gezongen.

De laatste is samrddhimana-sambhoga (volkomen opbloeiende ontmoeting). Deze heeft plaats na sudura-pravasa, een zeer lange scheiding op grote afstand, nadat Krsna naar Mathura en daarna naar Dvaraka is geweest. De ontmoeting van Sri Radha en Sri Krsna in Kuruksetra is samrddhimana-sambhoga, alsmede Krsna, die de gopis ontmoet, wanneer Hij eindelijk van Dvaraka terugkeert naar Vraja-mandala. Gezien vanuit een neutraal gezichtspunt danst deze sudura-pravasa scheiding over het hoofd van sambhoga. In sambhoga is er uiterlijk een ontmoeting, maar innerlijk gaat iets verloren. Op het moment van scheiding daarentegen heeft uiterlijk geen ontmoeting plaats, maar is de ontmoeting innerlijk compleet en volmaakt, waarbij vele realisaties verschijnen, die niet verschijnen op het moment van ontmoeting. Dit is de specialiteit van vipralambha gezien vanuit een neutraal gezichtspunt.

Als je bhajana in vipralambha wilt doen, moet je huilen, zoals Mahaprabhu dat deed, "Alas! Alas! Waar is de Heer van Mijn leven, Sri Krsna?" Dit gevoel moet in jouw hart verschijnen. Als er geen vipralambha is, kun je geen milana, ontmoeting, ervaren. In vipralambha (in het stadium van mohanakhya mahabhava) verschijnen allerlei verschillende, verbazingwekkende anubhavas (innerlijke gevoelens) - divyonmada (transcendente waanzin), prajalpa, jalpa en acht andere soorten transcendent gestoorde kolder.

Ondanks het innerlijke plezier, dat verschijnt in vipralambha, wil niemand van de metgezellen van Srimati Radhika scheiding. Ze willen altijd, dat Radha en Krsna elkaar ontmoeten. De gedachte, dat Ze Zich moeten afzonderen, is klinkklare onzin. Bhaktivinoda Thakura heeft gezegd, dat geen van de metgezellen scheiding verlangt, maar objectief gezien is het duidelijk, dat vipralambha veel wonderbaarlijke aspecten in zich herbergt.

Er is een verbazingwekkend spel in ontmoeting: Srimati Radhika zat op schoot bij Sri Krsna in Prema Sarovara. Er vloog een hommel (madhusudana) rond het gezicht van Radhika en Madhumangala joeg hem weg met een stok. Hij kondigde aan, "Madhusudana is weg en komt nooit meer terug." Omdat Madhusudana ook

een naam van Krsna is, dacht Radhika, dat Krsna was vertrokken en nooit meer zou terugkomen. Ook al zat Ze op schoot bij Krsna, Ze werd door afgescheidenheid overweldigd en raakte bewusteloos.

Dit zijn de symptomen van madanakhya-mahabhava. Dit madan gevoel is alleen aanwezig in Radhika; het wordt niet aangetroffen in Lalita en Visakha. Sri Krsna Zelf heeft mahabhava, maar deze is niet compleet. Hij kan de madanakhya-mahabhava van Radhika niet bevatten. Om Haar madan-bhava te proeven is Hij in de gedaante van Sacinandana Gaurahari verschenen.

We kunnen hier nog iets anders in overweging nemen. God is liefde en liefde is God. De natuur van Sri Krsna is wonderbaarlijk. Hij is akhila-rasamrta-sindhu. Hij is de oceaan van de complete nectar van alle rasa, maar Hij kent geen madanakhya-mahabhava. Hij wil dit ervaren om Zijn natuur te complementeren en daartoe verschijnt Hij met dat verlangen hier in Navadvipa-dhama.

Dan is er nog iets, dat we moeten weten. Krsna is akhila-rasamrta murti, de belichaming van alle rasa. Hij belichaamt de ingrediënten van rasa - stayibhava, vibhava, anubhava, satvika-bhava en vyabhicari-bhava. Vibhava, de stimulus van permanente gevoelens, is verdeeld in twee onderdelen - visaya alambana en asraya alambana. Krsna is visaya alambana, het object van liefde. Radhika is asraya alambana, het voertuig van de liefde voor Krsna. Van alle asraya is Zij de beste - de manier, waarop Ze van Krsna houdt, de manier, waarop Ze Krsna diensten verleent, de manier, waarop Ze Zijn eigenschappen en gedaante ervaart - doet niemand Haar na. Zelfs Krsna Zelf kan niet ervaren, wat Radhika ervaart. Om dit te proeven is Krsna verschenen als Sri Caitanya Mahaprabhu.

Deze prema wordt in Sri Krsna's jeugd ervaren. Toen Sri Caitanya Mahaprabhu eens op reis was, kwam Hij een toegewijde tegen genaamd Raghupati Upadhyaya, die het volgende vers sprak,

*syamam eva param rupam / puri madhu-puri vara
vayah kaisorakam dhyeyam / adya eva paro rasah*

Caitanya-caritamrta, (Madhya-lila 19.108)

Mahaprabhu vroeg hem, "Welke gedaante van Krsna is de beste?" Raghupati Upadhyaya antwoordde, "Sri Krsna's gedaante als Syamasundara is de beste; de beste stad is Mathura (Vrndavana); de beste smaak is madhurya rasa en de beste leeftijd is prille jeugd." Van al Zijn spel en vermaak is het spel in Zijn jeugd het allerbeste en van alle rasa is srngara-rasa de hoogste rasa. Hierop moeten we mediteren. Daar in Vrndavana is Hij altijd natavara, de beste danser. Hij houdt altijd een fluit in Zijn hand en Hij draagt de kleding van een koeherdersjongen. De basis van Gokula is deze gedaante van Sri Krsna als de jonge, beste danser.

Er is hier iets bijzonders. Krsna is geboren in Gokula Mahavana, waar Hij Zijn spel als kind heeft uitgevoerd. Toen ging Hij naar Nandagaon, waar Zijn jongensspel heeft plaats gehad. Krsna's jeugd werd schitterend gemanifesteerd in Vrndavana, Radha-kunda, Syama-kunda en Govardhana. Als een jonge tiener heeft Hij Zijn spel met de gopis van Vrndavana uitgevoerd. Op deze leeftijd heeft Hij de hoogste expressies van prema ervaren.

Krsna's eeuwige gedaante is die van een tiener, maar denk niet, dat Hij een gewone jongen is.

*aradhyo bhagavan vrajesa-tanayas tad-dhama vrndavanam
ramya kacid upasana vraja-vadhu vargena ya kalpita
srimad-bhagavatam pramanam-amalah prema pumartho mahan
sri-caitanya-mahaprabhor matam idam tatradaro nah parah*

"Het meest vererenswaardige object is Vrajendranandana Syamasundara. Vrndavana is Baladeva-tattva en is in gelijke mate vererenswaardig. Er is geen sprake van het vereren van Krsna zonder Zijn dhama of woonplaats te vereren. De manier van verering van Hem in Vrndavana is volkomen uniek. De meest excellente methode van verering is die van de gopis, de jonge [overspelige] echtgenotes van Vraja. Dit is de stemming van Sri Caitanya Mahaprabhu", en we zijn naar Navadvipa-dhama gekomen om deze stemming te realiseren.

Sri Caitanya Mahaprabhu is - gedecoreerd met het gevoel en de lichaamskleur van Radhika - naar Navadvipa-dhama gekomen. Hij heeft de eerste 24 jaar in Navadvipa doorgebracht - het spel van Zijn kindertijd, jongensjaren en adolescentie hebben daar plaats gevonden. Daarna heeft Hij sannyasa genomen, Hij werd Krsna Caitanya en ging naar Puri. Hij heeft zes jaar besteed aan komen en gaan van en naar Jagannatha Puri. Hij is naar Zuid-India, Vrndavana, Kasi, Prayaga en andere plaatsen geweest. De volgende zes jaar heeft Hij sankirtana met de toegewijden in Puri uitgevoerd en heeft aan Ratha-yatra deelgenomen. De laatste twaalf jaar heeft Hij eenvoudig met een enkelvoudige absorbtie de rasa van Radhika in de Gambhira geproefd. Welke rasa is dat geweest? Afscheidenheid, het gevoel van de gopis, toen Sri Krsna in Mathura en Dvaraka woonde.

Gedurende de hele nacht proefde Mahaprabhu de smaken van Radha's afscheidenheid samen met Sri Svarupa Damodara en Sri Raya Ramananda. Zijn dienaar Govinda probeerde hen buiten de deur te houden. Dan zei hij tegen hen, "Het zou beter zijn als jullie niet zo vaak langskomen. Jullie maken Hem alleen maar treuriger." Hij dacht bij zichzelf, "Waarom moeten ze iedere dag langskomen? Ze maken Mahaprabhu altijd aan het huilen." Het is erg moeilijk te begrijpen, dat Mahaprabhu in dit spel de hoogste zegen ervoer.

Dit is allemaal neergeschreven in *Sri Caitanya-caritamrta*. Daarom is *Sri Caitanya-caritamrta* superieur aan alle Veda's, Vedanta, Upanisaden en Purana's. Als je *Sri Caitanya-caritamrta* bestudeert, zal je dit spel en deze waarheden kunnen begrijpen. Als alle boeken ter wereld zouden worden vernietigd en alleen *Sri Caitanya-caritamrta* zou worden gespaard, zou er niets verloren zijn. Alles is erin aanwezig.

Navadvipa-dhama is niet-verschillend van Vrndavana en het is de superdhama, want dit is de madhurya-dhama. Het is de transcendente woonplaats van Bhagavans lieve, menselijke spel. Hier heerst geen aisvarya (gevoel van rijkdom). Mahaprabhu is gewoon de lieve kleine jongen van Saci Mata. Toen Mahaprabhu een sannyasa was, noemde iedereen Hem "Mahaprabhu", dat 'grootmeester' betekent, terwijl Hij in Navadvipa gekend werd als Saci-nandana Gaurahari, Nimai en Visnu Priya-pranadhana - Visnu Priya's dierbare geliefde. Als jongen ging Hij van het ene huis naar het andere om kattedwaad uit te halen. Hij ging naar de badplaatsen om de meisjes te plagen, die daar offers aan de Ganga brachten. Hij gapte hun attributen en ingrediënten voor de eredienst en zei dan tegen hen, "Oh, vereer Mij. Jullie moeten eerst Mij vereren en daarna de Ganga. Als jullie Mij niet vereren, als jullie Me niet een paar snoepjes geven, vervloek Ik jullie, zodat je een oude man als echtgenoot krijgt, die een aantal bijvrouwen heeft. Ganga en Durga zijn Mijn dienstmaagden." Als Hij zo sprak, hielden de meisjes hun oren dicht en gingen er vandoor.

Hij ging naar Kholavecha Sridhara en hoewel Hij de Allerhoogste Persoon is en Hem alles in het universum toebehoort, begon Hij met Sridhara te bakkeleien over de prijs van bananenbloemen. Dan zei Hij tegen hem, "De glorie van de Ganga is van Mij afkomstig." Kholavecha Sridhara zei dan, "Zo moet Je niet spreken. Ben Je niet bang, dat Je de Ganga beledigt?" Op deze manier had in Navadvipa-dhama madhurya-lila, menselijk spel en vermaak, plaats.

Nadat Zijn vader uit deze wereld was vertrokken, ging Mahaprabhu naar Gaya om pinda aan te bieden. Daar kwam Hij Srila Isvara Puripada tegen en zei tegen hem, "Ik offer dit lichaam aan uw lotusvoeten."

*prabhu bale gaya-yatra safal amara / yata khane dhekilam carana tomara
samsara samudra hoite uddharo more / ei ami deho samarpilama tomare*

Caitanya-bhagavata, (Adi-lila 17)

Nadat Hij diksa had ontvangen, keerde Hij terug naar Navadvipa. Nu ging Hij krsna-prema met het gevoel van de gopis proeven en vooral met de stemming van Radhika - maar niet helemaal. Toen nam Hij sannyasa en ging naar Puri. Daar heeft Hij de gevoelens van de gopis dieper ervaren, vooral het gevoel van afgescheidenheid tijdens Krsna's verblijf in Mathura. Daarna ging Hij naar

Godavari, waar Hij Zijn ongekende gedaante van Rasaraja / Mahabhava aan Sri Raya Ramananda toonde - Krsna met Zijn fluit en rode ogen, die draaiden van extase en Zijn gedaante, die volkomen werd bedekt door de uitstraling van Radhika's gedaante. Ieder lichaamsdeel van Radhika was bedekt met ieder lichaamsdeel van Krsna en het lichaam van Krsna was bedekt met de gouden lichaamskleur van Srimati Radhika. En zelfs al was Hij overdekt met die gouden lichaamskleur, kwam er de zwarte luister van Zijn lichaam doorheen. Krsna is Rasaraja en Radhika is Mahabhava. Hier zijn Rasaraja en Mahabhava gecombineerd. Ramananda had deze gedaante nooit eerder gezien en zodra hij deze zag, raakte hij bewusteloos.

Dit spel is uitermate hoog, maar kunnen we zeggen, dat Godavari superieur is aan Navadvipa? Veel mensen, die de tattva niet kennen, zeggen, dat Godavari de hoogste plaats is, omdat Caitanya Mahaprabhu's Rasaraja / Mahabhava gedaante daar werd getoond. We kunnen echter niet zeggen, dat Godavari superieur is, want er wordt veel rijkdom en vermogen in dat spel vertoond.

Dan is er Jagannatha Puri, waar Mahaprabhu was verzonken in Radha-bhava met Svarupa Damodara en Raya Ramananda, waar ze verzen zongen van Candidasa, Vidyapati, uit *Gita-govinda* en *Jagannatha-Vallabha-Nataka* van Raya Ramananda.

*candidasa, vidyapati, rayera nataka-giti,
karnamrta, sri-gita-govinda
svarupa-ramananda-sane, mahaprabhu ratri-dine,
gaya, sune—parama ananda*

Sri Caitanya-caritamrta, (Madhya-lila 2.77)

Ze lazen ook verzen uit *Srimad-Bhagavatam*, die staan in *Venu-gita*, *Gopi-gita*, *Yugala-gita*, *Pranaya-gita* en *Bhramara-gita*. Mahaprabhu was de hele nacht verzonken in bhava en proefde deze en andere liederen - zoals "Jaya nandanandana gopi-jana-vallabha". [Hier wordt de lezing onderbroken en op verzoek van Srila Narayana Maharaja zingen de toegewijden deze kirtana.]

Dan Navadvipa. Welk spel heeft daar plaats gehad? Het kan niet eens worden beschreven. Er is nog een ander punt van Navadvipa-dhama om in overweging te nemen. Srimati Radhika is de hoogste toevlucht van prema. Zijzelf heeft drie aspecten. Eén aspect is de basis en de andere twee zijn Haar expansies. In Vrndavana, vooral in Govardhana, Nandagaon, Varsana, Radha-kunda, Syama-kunda en vergelijkbare plaatsen, is Ze Vrsabhanu-nandini. Zij is de basis en sluit Haar expansies in. Ze verlaat Vrndavana nooit. In Nandagaon (Uddhava Kyari) is Ze Viyogini Radha, nadat Krsna naar Mathura was vertrokken. De verbazingwekkende waanzin van afgescheidenheid, die Ze als Viyogini Radha ervoer, is beschreven in *Bhramara-gita*.

As Samyogini Radha heeft Ze drie maanden in Kuruksetra doorgebracht, waar Ze Sri Krsna heeft ontmoet. Ofschoon dit het aspect van Radhika is, die Krsna in Kuruksetra ontmoet, kan Haar wens daar niet in vervulling gaan. Ze wil terug naar Vrndavana. Dit is dezelfde Krsna daar in Kuruksetra, maar in een ander costuum. Daar heeft Hij geen fluit in Zijn hand en geen pauweveeroog in Zijn kroon, Hij is niet Yasoda-nandana / Nanda-nandana / Radha-kanta - Hij wordt niet langer met die namen aangesproken. De stemming daar is anders, want er zijn zoveel olifanten, paarden en een enorm groot leger, en Vasudeva en Devaki en al hun metgezellen zijn daar aanwezig. Er is daar geen bos, zoals Vrndavana, geen Yamuna, geen pauwen en geen herten. Srimati Radhika zegt tegen Krsna, "Mijn hart is niet voldaan. Er is zelfs geen druppel uit de oceaan van rasa van Vrndavana hier in Kuruksetra te vinden. Hier wil Ik niet zijn."

Krsna zei tegen Haar, "Je moet mediteren, dan zal Je Je realiseren, dat Je altijd bij Me bent. Als Je gaat mediteren, zullen Mijn lotusvoeten in Jouw hart verschijnen."

Ze antwoordde,

*anyera hrdaya—mana, mora mana—vrndavana,
'mane' 'vane' eka kari' jani
tahan tomara pada-dvaya, karaha yadi udaya,
tabe tomara parna krpa mani*

Caitanya-caritamrta (Madhya-lila 13.137)

"Onze geest en ons hart zijn dezelfde en onze geest is Vrndavana. Dus Je moet naar Vrndavana komen." Dit is de betekenis van Ratha-yatra. De ratha kar is de wagen van Radhika's geest, de wagen van Radhika's verlangen, die Sri Krsna terughaaft naar Vrndavana, terug naar Vraja (vertegenwoordigd door de Gundica tempel). Samyogini betekent, dat er samyoga is, een ontmoeting tussen Radha en Krsna, maar Radhika wil teruggaan naar Vrndavana. Ze wil teruggaan naar het bos van vetasi-bomen, dat is het bos van kadamba-bomen, het bos, dat geurt naar beli-, cameli- en juhi-bloemen. Ze wil Krsna daar mee naartoe nemen.

Dus Radhika is eerst Vrsabhanu-nandini Radhika. Dan is Ze Viyogini Radhika, die altijd een gevoel van afgescheidenheid heeft en is verzonken in citrajalpa, prajalpa, divyonmada en dergelijke bhavas. En in Kuruksetra is Ze Samyogini Radhika. Ze ontmoet Krsna daar, maar er is geen blijdschap, want alle zoete stimuli van Vrndavana ontbreken er. Kuruksetra is vol met uiterlijke elementen, die tegenstrijdig zijn aan Vraja-prema. Daarom plaatste Radhika samen met de andere gopis Krsna op de wagen van Haar geest en bracht Sri Krsna terug naar Vrndavana. Dit is de betekenis van Ratha-yatra en deze gevoelens heeft Mahaprabhu in Jagannatha Puri geproefd.

In Navadvipa-dhama heeft Mahaprabhu op dezelfde manier drie aspecten. Hij kwam met de stemming van Radhika. Hij dacht altijd, dat Hij Radhika was en vergat, dat Hij Krsna was. Toen ging Hij naar Puri en manifesteerde daar Radha's gevoelens van afgescheidenheid. Soms zat Hij opgesloten in de Gambhira en chantte harinama. Als Hij de klank van Krsna's fluit hoorde, brak Hij op de een of andere manier door de ijzeren poorten met zeven sloten. Hij rende naar de zee, alsof Hij een vis was. Hij dreef de hele nacht op de golven en soms droeg de zee Hem een eind verderop. Zijn lichaam werd zeven armen lang. Dit is ongewoonlijk spel, dat niet wordt aangetroffen in de menselijke levensvorm. In Puri konden slechts drie en een halve personen van Zijn gedaante en stemmingen getuige zijn en dat waren Svarupa Damodara, Raya Ramananda, Sikhi Mahiti en Sikhi Mahiti's zuster, Madhavi-devi. Niemand anders is hiervan persoonlijk getuige geweest.

Srila Svarupa Damodara en Srila Raya Ramananda waren eens de hele nacht langs de kust naar Hem aan het zoeken en riepen Hem luidkeels, "Waar ben Je?" Ze kwamen een visser tegen, die stond te beven en ontroostbaar hilde, "Krsna, Krsna, Krsna!" Hij riep hen, "Oh, ik ben door een spook bezeten geweest. Ik heb iemand aangeraakt, die in zee dreef en ik werd door een geest bevangen." Svarupa Damodara verzekerde hem, "Ik zal die geest bij jou weghalen, maar laat ons de persoon eens zien, die je hebt aangeraakt." Hij bracht hen naar Sri Caitanya Mahaprabhu, die in het visnet van de visser lag. Het leek, alsof Hij geen botten meer had, al Zijn gewrichten waren uit elkaar gevallen. In *Srimad-Bhagavatam* worden dergelijke incidenten niet beschreven. Dus Mahaprabhu had de transcendente emoties van Radharani ervaren.

Met het gevoel van Viyogini Radhika ging Mahaprabhu soms naar de Jagannathavallabha Tuin vlakbij de Jagannatha tempel. De toegewijden gingen Hem 's nachts zoeken en vonden Hem daar. Soms troffen ze Hem bewusteloos aan tussen de koeien, die restanten van prasadam uit de tempel stonden te eten, en dan zaten Zijn ledematen in Zijn lichaam. Deze verbijsterende activiteiten worden alleen beschreven in *Caitanya-caritamrta*.

In asta-kaliya-lila (Krsna's achtvoudige dagelijkse tijdverdrijf in Vrnavana) voert Krsna spel en vermaak uit met Radhika, Lalita, Visakha en alle andere gopis - nachtspel, vroeg ochtendspel, laat ochtendspel, middagspel, namiddagspel en avondspel. In dit achtvoudige spel komen Krsna's geboorte, het doden van Kamsa en Zijn vertrek naar Mathura en Dvaraka niet voor. Evenzo gaat Mahaprabhu in Zijn asta-kaliya-lila niet naar Puri of naar Godavari. Er heeft geen geboorte plaats in Mayapura en er heeft geen bevrijding plaats van Jagai en Madhai en de Cand Kazi. Deze zijn onderdeel van de naimittika-lila. De nitya-lila heeft plaats alleen in Vraja en alleen in Navadvipa, dat identiek is aan Vrndavana. Asta-kaliya-lila is het leven en de rijkdom van onze sampradaya (disciplinaire opvolging), waarin niets

anders dan het allerzoetste spel en vermaak plaats heeft. Alleen degenen, die gekwalificeerd zijn, kunnen op dit spel mediteren, ongekwalificeerde personen worden geweerd. Voor degenen, die gekwalificeerd zijn, continueert deze meditatie zich gedurende dag en nacht.

Als je deze meditatie wilt binnengaan, moet je afgunst en ruzie opgeven. Als je lust, woede, hebzucht, geweld, afgunst, enzovoort in jouw hart hebt, hoe kun je dan zelfs maar een gedachte hebben over dit spel? Srila Rupa Gosvami heeft het volgende geadviseerd,

*krsneti yasya giri tam manasadriyeta diksasti cet pranatibhis ca bhajantam isam
susrusaya bhajana-vijnam ananyam anyanindadi-sunya-hrdam ipsita-sanga-
labdhya*

Upadesamrta (5)

Als we zuivere bhakti willen binnengaan, moeten we Vaisnava's volgens hun niveau respect betuigen. Geef alle woede op. Geef alle afgunst op en probeer Vaisnava's op gepaste wijze te eerbiedigen. Als je afgunst in jouw hart koestert, kun je niet mediteren op die Navadvipa-dhama en Vraja-dhama, waar de asta-kaliya-lila eeuwigdurend plaats vindt. Meditatie op asta-kaliya-lila vereist complete absorbtie van het hart gedurende 24 uur per dag - aan de ene kant Gaura-lila en aan de andere kant Krsna-lila. Hoe is dat mogelijk, als je afgunst in jouw hart koestert? Je moet alle anarthas transcenderen.

*duhkhesv anudvigna-manah / sukhesu vigata-sprhah
vita-raga-bhaya-krodhah / sthita-dhir munir ucyate*

Bhagavad-gita (2.56)

Iemand die gestaag kan mediteren wordt sthita-dhir muni genoemd. Degenen, die op asta-kaliya-lila kunnen mediteren, zijn duhkhesv anudvigna-manah. Als er in hun leven problemen komen, worden ze niet verstoord. Als succes in hun leven verschijnt, raken ze niet in vervoering of vieren feest. Ze zijn gelijkmatig in geluk en verdriet. Ze worden nooit op iemand boos; ze zijn in deze wereld nergens aan gehecht en ze zijn nergens bang voor. Als je niet vrij bent van anarthas, kun je niet op het spel en vermaak mediteren. Srila Rupa Gosvami geeft ons de instructie, vaco vegam manasah krodha vegam jihva vegam udaropastha vegam. Als je jouw tong, maag enzovoort niet kunt beheersen, kun je niet mediteren.

Srila Rupa Gosvami gaf een hint voor de asta-kaliya-lila van Mahaprabhu en de asta-kaliya-lila van Radha-Krsna in zijn *Sriman Mahaprabhor Smarana Mangala Stotram*. Srila Visvanatha Cakravarti Thakura heeft in *Krsna Bhavanamrta Mahavakhya* geadviseerd om eerst te mediteren op de asta-kaliya-lila van Mahaprabhu en dan op de asta-kaliya-lila van Krsna. 's Nachts voert Sri Caitanya Mahaprabhu maha-sankirtana rasa uit in het huis van Srivasa Thakura. Daarna

gaat Hij even rusten. Tijdens nisanta-lila, het spel aan het eind van de nacht mediteert Hij op Krsna's nisanta-lila. In de vroege ochtend keert Hij naar huis terug en gaat Hij met Zijn vrienden een bad nemen in de Ganges, terwijl Hij constant verzonken is in de ochtend lilas van Radha en Krsna. Dan gaat Hij een eredienst doen voor Zijn godsbeeld, waarna Hij prasadam neemt en naar de kirtana gaat. Dit is Zijn asta-kaliya-lila. Dit spel heeft plaats in Navadvipa-dhama.

Asta-kaliya-lila heeft geen plaats in Puri of Godavari. In Zijn laatste dagen in Puri was Mahaprabhu diep verzonken in de stemmingen van Radhika. Dit gebeurde kennelijk niet in Navadvipa, dus als je Navadvipa-lila vergelijkt met Puri-lila, lijkt de Puri-lila superieur te zijn. Maar dit is de naimittika-lila. Mahaprabhu nam geboorte in Navadvipa, maar dit is naimittika-lila. De bevrijding van Jagai en Madhai en de Cand Kazi door Mahaprabhu is naimittika-lila. Er is geen bekering van moslims in de nitya-dhama Svetadvipa. Veel mensen vergelijken Mahaprabhu's naimittika-lila in Navadvipa met Zijn naimittika-lila in Puri en trekken de conclusie, dat Puri hoger is. Maar we moeten niet de dhama's binnen naimittika-lila vergelijken; het is juist de nitya-lila, die de superioriteit van de plek bepaalt. Sri Caitanya Mahaprabhu heeft geen nitya-lila, of asta-kaliya-lila, in Godavari en Jagannatha Puri. Zijn nitya-lila, of asta-kaliya-lila, heeft plaats alleen in Navadvipa-dhama.

In Puri heeft Mahaprabhu de mohan-mahabhava van Radhika geproefd en heeft diverse lichaamstransformaties ondergaan. In Navadvipa nemen we geen wijzigingen in Zijn gedaante waar. Als madan-bhava manifest is, hoeft er geen spectaculair vertoon van gedaantewisselingen plaats te hebben. In Vraja kunnen Radha en Krsna samen op de schommel zitten, terwijl Radhika Haar verbijsterende madanakhya-mahabhava ervaart en Krsna Haar prema proeft. De meeste mensen kunnen niet appreciëren of bevatten hoe mooi en hoe hoog dit is, want Radhika is zo deskundig, dat Ze van Haar hoogste madanakhya-bhava geen externe symptomen hoeft te vertonen.

Navadvipa-dhama is verborgen Vrndavana. Jagannatha Puri wordt nooit Vrndavana genoemd; deze plaats wordt Dvaraka genoemd. Navadvipa is in feite Vrndavana. De twaalf bossen van Vrndavana en de sub-bossen zijn daar aanwezig op een kromme manier, op een verborgen manier. De plek waar we nu zitten is Koladvipa. Dit is in werkelijkheid Govardhana rasa-sthali. Modadrumadvipa is het bos Bhandirvana, Samudra Gara is Kumudvana, Godrumadvipa is Nandagaon en Varsana, Jahnudvipa is Khadirvana, Rtudvipa is Radha-kund, Candra Sarovara is ook vlakbij. Alle plaatsen van het spel en vermaak van Radha en Krsna zijn beschikbaar voor Sri Caitanya Mahaprabhu om in Zijn Navadvipa-dhama te herinneren. Mahaprabhu werd in Mayapura geboren, maar in Mayapura was geen rasa-lila. Govardhana is rasa-sthali. Al deze spelokaties bevinden zich hier op het

eiland Koladvipa. Het is dus ons grote geluk, dat mijn Gurudeva zijn matha hier in Govardhana heeft gevestigd.

Je moet naar Navadvipa-dhama komen, jouw toevlucht nemen tot Sri Caitanya Mahaprabhu en uiterst voorzichtig zijn om *trnad api sunicena, aror iva sahisnuna, amanina manadena, kirtaniya sada hari* in acht te nemen. Altijd chanten en dansen, respect betuigen aan anderen. Eis geen respect van anderen. Toleereer alle moeilijkheden en beschouw jezelf onbeduidender dan een blad gras. Als je dit doet, zal je krsna-prema heel gemakkelijk krijgen.

*vancha kalpa tarubyas ca krpa sindhubhya eva ca
patitanam pavanebhyo vaisnavebhyo namo namah*

DEZE LEZING VALT ONDER CREATIVE COMMONS NAAMSVERMELDING-GEENAFGELEIDWERKEN (CC-BY-ND 4.0) INTERNATIONALE PUBLIEKE LICENTIE. GEBRUIK IN ZIJN GEHEEL EN ONGEWIJZIGD ONDER VERMELDING VAN AUTEUR, VERTALER, LICENTIE EN UITGEVERS ZOALS BESCHREVEN ONDER REFERENTIES.

Referenties

Licentie overzicht: <https://creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0/legalcode.nl>

Auteur (spreker) Engels: Sri Srimad Bhaktivedanta Narayana Gosvami Maharaja

Uitgever India: Pure Bhakti/Teachers/Bhakti Discourses, "The Special Glories Of Sri Navadvipa Dhama"

Vertaler Nederlands: © 2022 Indira dasi CC BY-ND 4.0 Enkele rechten voorbehouden

Vertaling Nederlands: Jaya Radhe/Bhakti Lezingen, "De bijzondere glorie van Sri Navadvipa Dhama"

Uitgever: Pro Deo Uitgever Jaya Radhe

TOP

DIT DOCUMENT IS BESCHIKBAAR IN PDF

